

POBUDA O SODELOVANJU MED SLOVENSKIMI IN HRVAŠKIMI KONSERVATORJI

V osemdesetih letih je potekalo tvorno sodelovanje slovenskih in hrvaških etnologov z organizacijo posvetov Etnološke paralele in izdajo vsakokratnih publikacij. V preteklem desetletju je nekdanje intenzivno strokovno sodelovanje izostalo in potekalo le ob srečanjih mednarodnih strokovnih organizacij (katerih člani smo) in na nivoju osebnih strokovnih stikov.

Stiki so se začeli znova poglobljati leta 1997 po mednarodnem posvetu o muzejih na prostem v Kumrovcu. V letu 1999 smo se zbrali na pobudo novomeškega zavoda slovenski in hrvaški etnologi konzervatorji v Ozlju. Enodneвно srečanje v obliki posveta in ogleda obnovitvenih posegov je potekalo izjemno plodno in je izzvenelo v skupni želji po intenziviranju strokovnega sodelovanja.

V ta namen so se srečali kolegi z uprave za zaščito kulturne baštine iz Zagreba in novomeškega zavoda (zaradi službene poti v RO se srečanja nisem mogla udeležiti). Izrazili so željo, da bi sodelovanje potekalo na nivoju obeh Uprav, dorekli so predlog urnika in okvirne vsebine sodelovanja.

13. 4. 2000 smo se srečali v Muzeju na prostem Rogatec, in izoblikovali program sodelovanja, zaenkrat predviden v obliki posveta pri nas (delovnega srečanja, o katerem bi izdali zbornik) jeseni 2000 s predstavitevijo naslednjih tem:

I. Strokovni, finančni, izobraževalni in pravni vidiki varstva naravne in kulturne dediščine v zavarovanih območjih nasploh in v obmejnih regijah: Krajinski park Kolpa, Park prirode Lonjsko polje, Kozjanski regijski park, Goričko, Gorjanci ipd.

Problematika varstva v obravnavanih območjih (prezentacija, interventni posegi, novogradnje).

II. Metode praktičnega varstva (metodologija, dokumentacija, interdisciplinarnost, modeli, izvajalci, funkcija, izobraževanje strokovnjakov).

III. Mednarodni projekti, ki vključujejo varstvo kulturne dediščine (Alpe-Jadran, ECOVAST, ICOMOS, PHARE itd.), domači projekti, ki obravnavajo (ali bi morali obravnavati) varstvena vprašanja (CRPOV, Po poteh dediščine Dolenjske in Bele krajine itd.) in izkušnje iz tujine.

IV. Vloga etnologa in etnologa konzervatorja v spomeniški službi (v najširšem smislu), celoviti politiki države in njenega razvoja. Kultura vsakdanjega življenja kot del predstavitve nacionalne kulture.

Naslednje leto bi organizirali srečanje hrvaški kolegi.

Ker je bila ves čas obravnavana pobuda po strokovnem sodelovanju z naše strani, predlagam, da bi bilo smotrno predstaviti pobudo na naslednjem ministrskem srečanju v Kostanjevici kot **slovenski predlog, ki bi se vključil v program meddržavnega kulturnega sodelovanja.**

